

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1764

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 29 decembrie 1954

TINERI MECANIZATORI, RIDICAȚI-VĂ CALIFICAREA!

ÎN FAȚA AGRICULTURII țării noastre stau sarcini mari și însemnate. Cantitatea de produse agricole care trebuie obținută în următorii 2-3 ani, așa cum arată Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, cere luarea unor măsuri deosebit de eficiente. În scopul dezvoltării neîncetate a agriculturii:

Printre aceste măsuri, Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului prevede lărgirea mecanizării muncilor agricole. Mecanizarea este una dintre condițiile de bază ale ridicării producției agricole, deoarece asigură aplicarea largă a metodelor înaintate de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor, permite executarea la timp potrivit a tuturor lucrărilor trebuincioase și aduce o uriașă economie de muncă omenească. Datorită mecanizării, producția agricolă se susține din ce în ce mai mult de sub influența condițiilor naturale, putînd să se mențină neconținut la un nivel ridicat.

Avînd în vedere importanța ce o prezintă lărgirea mecanizării lucrărilor agricole, Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului trasează mecanizatorilor sarcini de onoare. La punerea în valoare a unor noi terenuri pentru agricultură, la mărirea producției de cereale, plante tehnice, cartofi și legume etc. la dezvoltarea creșterii animalelor — peste tot, în toate sectoarele de producție agricolă, mecanizatorii pot și trebuie să-și aducă aportul lor prețios. Pentru a-și ajuta pe mecanizatorii din agricultură în îndeplinirea sarcinilor lor, muncitorii din industrie depun eforturi tot mai mari. De curînd a fost publicată știrea că tinerii muncitori de la Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin au făcut economii echivalente, cu prețuri de cost a cinci tractoare. Aceasta arată străduința lor de a contribui la lărgirea bazei tehnice a agriculturii, pentru a ajuta dezvoltarea ei rapidă. Față de eforturile muncitorilor din fabricile și uzinele de utilaj și mașini agricole, mecanizatorii au datorita să-și îmbunătățească tot mai mult munca, să folosească cu maximum de randament mașinile și, în același timp, să le îngrijească în așa fel, încît să le prelungească cât mai mult. Mecanizatorii pot obține acest lucru perfecționându-și zi de zi de mînaștria, însușindu-și noi cunoștințe, ridicîndu-și calificarea. O calificare mai înaltă, o cunoaștere mai amănunțită a meseriei înseamnă, pentru tînărul mecanizator, obținerea unor rezultate mai bune în muncă, o contribuție mai mare la sporirea producției agricole, precum și, în același timp, creșterea veniturilor personale. Tractoristul Matei Mateiș de la S.M.T. Gottlob-Arad și-a realizat planul în proporție de 363 la sută, datorită faptului că a învățat să aplice metoda graficului orar. Cunoștîndu-și bine mașinile și știind să le îngrijească perfect, tractoriștii din brigada a 13-a, condusă de Ilie Hanțu, de la S.M.T.-Sintana, regiunea Arad, au obținut o depășire a planului de 38 la sută pe întreaga brigadă. Sute și mii de tractoriști din toate

S.M.T.-urile, datorită calificării lor, își îndeplinesc și depășesc planurile, realizează economii etc. În același timp și salariile lor cresc primind premii în bani și în natură pentru realizările lor.

Perioada iernii, cînd tractoriștii nu mai au de lucru pe ogoare, ci vin în stațiuni ca să-și revizuiască și să-și repare mașinile, trebuie să fie folosiți din plin prin organizarea cursurilor pentru ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor. În fiecare S.M.T. sau gospodărie de stat cursurile profesionale să fie urmate de toți tinerii mecanizatori. Pentru însușirea completă și justă a cunoștințelor predate, cursurile să fie urmate de seminarii și aplicații practice. Un bun prilej pentru însușirea practică a cunoștințelor îl constituie chiar campania de reparații care este în plină desfășurare. Acum, mecanizatorii au ocazia să cunoască amănunțit mașinile, pînă la ultimul șurub, să știe din ce cauze pot să apară defecțiuni și cum pot fi înlăturate acestea.

Activitatea de ridicare a calificării mecanizatorilor nu trebuie să se reducă numai la însușirea cunoștințelor de mecanică, numai la cunoașterea tractorului și a altor mașini; dimpotrivă, mecanizatorii trebuie să-și însușească în amănunțime și cunoștințele agrotehnice, să știe rostul și importanța fiecărei lucrări pe care o pot executa, în primul rînd ca s-o execute cit mai bine, apoi pentru a putea explica și țăranilor muncitorii utilitatea ei. În acestă privință un rol deosebit de important revine agronomilor șefi și agronomilor de sector din S.M.T., ca și inginerilor și tehnicienilor agronomi din gospodăriile de stat. Ei sînt aceia care trebuie să predea mecanizatorilor lecții de agrotehnică și să asigure, prin diferite mijloace, însușirea temeinică a cunoștințelor.

Organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T. și gospodăriile de stat sînt datorate să dea un puternic sprijin cursurilor pentru ridicarea calificării mecanizatorilor, ajutînd la organizarea lor, mobilizînd pe toți tinerii și în primul rînd pe utemiștii săi participative la lecțiilor, seminarilor și de asigurarea condițiilor necesare pentru aplicațiile practice. Organizarea și desfășurarea cursurilor de ridicare a calificării mecanizatorilor constituie pentru organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T. și gospodăriile de stat un bun prilej de intensificare a muncii de educație comunistă în rîndurile tinerilor tractoriști; cu ocazia cursurilor ei se pot deprinde să muncească mai bine, mai cu spor, să-și petreacă folositor timpul liber și prind dragoste de învățatură.

Ridicarea calificării deschide orizonturi noi, mai largi, fiecărui tînăr mecanizator. Cu o calificare mai bună, fiecare va contribui mai mult la îndeplinirea celei mai de seamă sarcini a întregului popor muncitor — dezvoltarea rapidă a agriculturii. Cu o calificare mai bună, fiecare va aduce un aport mai însemnat la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea patriei noastre dragi.

Rezultatele concursului literar organizat de ziarul „Scînteia tineretului”

La concursul literar organizat de redacția ziarului „Scînteia tineretului” au sosit numeroase lucrări: schițe, povestiri, evocări, lucrări cu caracter monografic și memorial etc. Cu acest prilej s-au remarcat o seamă de elemente talentate din rîndul tinerilor muncitori, intelectuali, ostași etc.

Seleționînd materialele primite la concurs și apreciînd calitățile lor, juriul a hotărît decernarea următoarelor premii:

- PREMIUL II, (în valoare de 3000 lei) — Aurel Cazacu — funcționar, Galați — pentru lucrarea cu caracter monografic „Bătrînul Galați trăiește”.
  - PREMIUL III, (în valoare de 2000 lei) — Mișu Măclucă — muncitor din regiunea Hunedoara, pentru povestirea „Victor se reîntoarce la viață”.
- Nici o lucrare neîntîrînd cerințele, premiul I n-a fost acordat. Juriul a hotărît decernarea a cinci mențiuni în valoare de 500 lei fiecare, următorilor:
1. Nicolae Daniel — ostaș, pentru portretul „Un fiu al orașului uzină”.
  2. Mioara Pătrașcu — comuna Timpeni, regiunea Pitești — pentru schița „Arghira”.
  3. Emilian Iftinehi, — lăcătuș mecanic — Buhuși, pentru schița „În sfîrul eliberării”.
  4. Mihail Moreov — ajutor contabil, cooperativa din comuna Bucecea, regiunea Suceava, pentru schița „O amintire neuitată”.
  5. Elena Tănăsescu — pionieră — Galați, pentru povestirea „Vasia”.

In sprijinul dezvoltării agriculturii

Numeroși ingineri și tehnicieni de la întreprinderile din regiunea Iași pleacă în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat pentru a da, așa cum prevede decizia Hotărîrii a Consiliului de Miniștri, ajutor pentru întărirea organizatorică și tehnică a acestor unități socialiste din agricultură.

Din 5 întreprinderi din orașul și regiunea Iași pleacă un număr de 23 ingineri și tehnicieni. Numai de la I.M.S. Roman pleacă în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat un număr de 7 ingineri și tehnicieni. Printre ei sînt inginerul Voicu Mircea, mecanicul Vasile Iascovschi și alții.

De la Atelierele C.F.R. Iași au și plecat 4 ingineri și tehnicieni. Înainte de a pleca la S.M.T. din Holboca, maestrul Eugen Nicolescu, de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” Iași, a asigurat pe tovarășii săi de muncă că va lucra cu toată abnegația și cu toată capacitatea sa ca tractorarele și mașinile agricole ale S.M.T.-ului să funcționeze în cele mai bune condiții. Același angajament și-a luat și inginerul Mihail Ovidenie, tot de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” Iași, care a plecat să muncească la gospodăria agricolă de stat din comuna Bucuimeni.

Oamenii muncii salută cu însuflețire trecerea la aprovizionarea fără cartele

Populația muncitoare de la orașe și sate a primit cu mult interes Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Pretutîndeni, oamenii muncii din patria noastră își exprimă satisfacția față de Hotărîre și vîd în ea încă o dovadă a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației muncitoare.

Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații este urmarea firească a succeselor înregistrate de economia noastră națională, fiind unul dintre obiectivele indicate de Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953. Oamenii muncii din patria noastră răspundînd grijii partidului și guvernului pentru dezvoltarea economiei naționale și creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pentru satisfacerea cerințelor consumatorilor

Apariția Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, constituie pentru noi, lucrătorii din comerțul de stat, un îmbold pentru continuarea îmbunătățirii a aprovizionării consumatorilor cu produse de calitate și în cantități corespunzătoare.

Noi știm că din zi în zi, datorită continuelor ridicări a nivelului de trai al oamenilor muncii, crește puterea de cumpărare și odată cu aceasta sporesc cerințele în ceea ce privește sortimentele produselor.

Pentru a satisface aceste cerințe, conducerea magazinului nostru se preocupă de aprovizionarea neîntreruptă cu mărfuri cit mai felurite a tuturor raioanelor noastre. Așa de pildă, în raioanele de confecții și tricotație pentru copii, jucării și încălțăminte pentru copii precum și în celelalte raioane unde se vînd mărfuri cărora li s-au redus prețurile au fost desfășurate zilele acestea mult mai multe produse. Teul pentru care luptăm noi este ca și de acum înainte magazinul nostru să fie în permanență aprovizionat cu toate produsele solicitate de către consumatori.

Trebuie să mai adaug însă faptul că această nu este totuși singura noastră preocupare. De acum înainte vom căuta să îmbunătățim continuu metodele de deservire, vom lupta împotriva fraudelor și frustrării intereselor cumpărătorilor, rămășițe ale mentalității burghize care nu trebuie să existe la nici unul dintre salariații noștri.

ARANCA SCHWARTZ
director comercial al I.C.S. „Victoria” București

Magazine bogat aprovizionate

● **TG. MUREȘ** — Unitățile de vânzare a produselor alimentare din Regiunea Autonomă Maghiară au fost aprovizionate cu peste 5 vagoane de făină albă, 10.000 kg. de orez, 28.600 kg. de margarină și unt, 1000 kg. de cacao, 12.700 kg. de mandarine, 500 kg. de scorțișoară, 32.000 kg. produse zaharoase, precum și cu mari cantități de vin dărsat și alte băuturi alcoolice.

● **BACĂU** — În ultimul timp rețeaua comerțului de stat din oraș s-a lărgit mult. De curînd au fost deschise 10 noi unități comerciale pentru desfacerea produselor industriale și alimentare. Peste cîteva zile se va deschide un mare magazin de confecții și articole de blănărie, un magazin de legume și fructe, precum și un magazin de produse alimentare.

● **ORAȘUL STALIN** — În ziua de 27 decembrie unitățile comerciale alimentare din Orașul Stalin au primit: 50.000 kg. de făină albă, 3.000 kg. de lămîi, 2.000 kg. de portocale, 6.000 kg. de margarină, 20.000 kg. de orez, 3.000 borcane cu conserve de carne, 3.400 kg. de biscuiți, 1.400 kg. de brînzeturii, 6.000 litri de vermouth, 8.000 litri de băuturi spirtoase, 3.800 litri de spirit și mari cantități de zahăr, săpun, bere etc. În total magazinele alimentare au primit 122.400 kg. de produse alimentare.

Vom îndeplini prevederile Hotărîrii

Am luat cunoștință de prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații încă din ziua publicării lor în presă. Vroiam parcă dintr-o privire pe pagina de ziar să cuprînd totul. M-am bucurat nespuse de mult citînd capitolul introductiv în care sînt arătate realizările economiei noastre atît din industrie cit și din agricultură. Am văzut că prevederile plenei C.C. al P.M.R. din august 1953 sînt în mare măsură îndeplinite. În fiecare capitol, în fiecare rînd al prezentei hotărîri se vîd acei care zi și noapte luptă neconținut pentru bunăstarea celor ce muncesc. La capitolul 5 am întîrîzit mai mult cu cititul. Aci se vede mai mult ca oriunde că se vorbește în cea de munca noastră, a celor care confecționăm îmbrăcăminte de bumbac și lînă pentru copii. Partidul și guvernul ne-au trasat sarcina să mărîm producția și productivitatea muncii, să îmbunătățim calitatea produselor și să reducem prețul de cost. Cu 10 la sută mai

puțin plătesc acum același paltonaș sau aceeași rochiță, părinții celor mici. Multumirea lor este și a noastră, a muncitorilor din fabricile de confecții.

De curînd, în această lună, brigada pe care o conduc a dat cel de al 500-lea paltonaș de copil peste plan. Sînt bucuroasă că succesul nostru a contribuit la posibilitatea luării unor asemenea hotărîri privind bunăstarea noastră, a celor ce muncim. În desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații eu vîd un pas înainte, care creează condiții viitoare pentru creșterea continuă a producției bunurilor de larg consum. Pentru ca fiecare tînăr din brigada pe care o conduc să cunoască prevederile recente hotărîri noi am și discutat împreună noul document. Fiecare dintre cele 34 de tineri din brigadă, sînt hotărîte să muncească în așa fel ca prevederile Hotărîrii partidului și guvernului să fie duse în întregime la îndeplinire.

JIANU ELISABETA
sectorul tineretului fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” București

Un puternic îmbold în lupta pentru recolte îmbeșugate

Am citit cu multă atenție Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

După cum subliniază Hotărîrea, un rol de seamă în înfăptuirea acestui nou pas spre dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului de trai al poporului l-a avut creșterea producției agricole. Hotărîrea subliniază cu toată claritatea că de recoltele ce se vor obține în viitor va depinde în mare măsură bîșugul de produse ce ne este necesar pentru a asigura în viitor o continuă creștere a nivelului de trai.

Hotărîrea cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, a apărut tocmai în momentul cînd eu părăsesc băncile institutului în care m-am pregătît timp de patru ani pentru a deveni inginer agronom. Cu acest prilej îmi exprim din nou dorința de a merge să lucrez într-o stațiune de mașini agricole și tractoare.

În fața agriculturii noastre stau sarcini

Mari cantități de produse pe piață

În ultimele zile, organele comerțului de stat au luat măsuri pentru o aprovizionare mai abundentă a magazinelor din Capitală. Peste 300 de autocamioane circulă neîntrerupt pe străzile orașului, încărcate cu mărfuri pe care le transportă la unitățile de desfacere. Altele fac transporturi pe șosele spre diferite centre sau în direcția Capitalei.

În magazinele de desfacere a produselor alimentare s-au pus în vânzare în ziua de 27 decembrie circa 1.000.000 de ouă, peste 60.000 kg. de unt și margarină, peste 20.000 kg. brînzeturii diferite, peste 20.000 kg. mezeluri, peste 1.600.000 bucăți fructe citrice, în afară de cantitățile existente în momentul inventarierii mărfurilor. Cumpărătorii au putut găsi însemnate cantități de conserve de carne, de legume, de pește, păsări, paste făinoase, făină, mălai,

mași; numai în anul 1955 producția cerealelor trebuie să crească la 10 milioane tone grâu și porumb. La realizarea acestei sarcini vreau să contribuie și eu. Sînt ferm hotărît să muncesc astfel ca S.M.T.-ul în care voi lucra să fie într-adevăr un centru de îndrumare și organizare a producției agricole a gospodăriilor agricole colective, întovășirilor și a gospodăriilor țăranilor muncitori individuali pe care le deservesc.

Sînt hotărît să lupt din toate puterile pentru desfășurarea în condiții cit mai bune și în termen optim a campaniei agricole din primăvara anului 1955 și a celorlalte lucrări agricole pentru obținerea unei recolte tot mai îmbelșugate.

În felul acesta consider că îmi voi face datoria de lînă inginer agronom.

ION TOMA
absolvent al Facultății de economie și organizarea agriculturii socialiste de la Institutul agronomic „N. Bălcescu”-București

biscuiți, dulceturi și compoturi, cafea, cacao, condimente etc.

Magazinele de produse industriale au fost aprovizionate cu cantități mari de încălțăminte de piele, țesături de bumbac, lînă și mătase, tricotație, ciorapi, articole de uz casnic, metalice, de sticlă și porțelan.

Reducerea de prețuri la articolele industriale stabilite prin Hotărîrea partidului și guvernului au dat cetățenilor posibilitatea unor cumpărături mai largi. Cumpărătorii pot găsi în magazine cantități importante de mărfuri provenite din import ca: încălțăminte din R. P. Bulgaria și Austria, ceasuri de mînă din U.R.S.S. și Elveția, articole de porțelan din R. P. Polonă și R. P. Bulgaria, acordeoane și jucării mecanice din Germania, lame de ras austriace etc.

Vom apăra cuceririle noastre

● În orașele și comunele patriei noastre pot fi văzute noi construcții de locuințe pe care oamenii muncii și le ridică cu ajutorul creditelor acordate de stat. În acest scop, statul nostru democrat-popular a alocat din buget 151 milioane de lei. Din această sumă, pînă la 30 noiembrie 1954 au fost acordate oamenilor muncitori din industrie și agricultură împrumuturi în valoare de peste 139.400.000 lei în vederea construirii a 7620 apartamente.

Cu ajutorul acestor sume au fost terminate construcțiile a 2410 locuințe individuale, iar alte 5210 se află în construcție. În regiunea Ploiești, de pildă, 451 de petroliști au pornit să-și construiască locuințe individuale pe baza împrumuturilor acordate de stat. Numai în anul 1954, în 11 luni, în întreaga țară s-au cheltuit mai mult de 64.500.000 lei pentru ridicarea a peste 2.600 locuințe individuale care vor fi terminate în cursul anului 1955.

● Și în regiunea Hunedoara numeroși oameni ai muncii au intrat de curînd în noile lor locuințe. Iată, de pildă, jurnalul Victor Pall, laminaristul Grigore Lescescu, ofelarul Al. Radu, inginerul Er. Rujan, ca și alți muncitori de la Combinatul „Gh. Gheorghiu Dej” din Hunedoara s-au mutat în case noi. Locuințele sînt ridicate de constructorii întreprinderii nr. 401. Constructorii muncesc cu avînt pentru a da în folosință muncitorilor cit mai multe apartamente. În fruntea întrecerii socialiste s-a situat brigada complexă condusă de Ion Olicanu care a construit din cărămidă un bloc cu 27 apartamente în numai 27 de zile în loc de 35 cit era planificat. Pentru munca lor însușefită, membrii brigăzii au fost premiați cu 4880 lei.

● În raionul Criș, din regiunea Arad au luat ființă numeroase asociații simple de producție agricolă. 42 familii de țăranii muncitori din comuna Vărsand au format o asociație de producție agricolă, iar în comuna Sepruș au luat ființă 4 asociații de acest fel. În aceste asociații au intrat 120 familii de țăranii muncitori cu o suprafață totală de 5640 hectare. Convenții de avanta-jele cultivării plantelor tehnice sau a legumelor în asociații, numeroși țăranii muncitori din comunele Șimand, Simartin, Sintana și Mișca și-au exprimat dorința de a se uni în asociații de producție agricolă.

● La Tg. Jiu, lînă cartierul harnicilor muncitori de la fabrica de țigărete se înalță semeț spre înălțimi noua fabrică de pine. Încetînd cu un an în urmă, această frumoasă realizare es-e aproape gata. Utilată cu tot materialul tehnic necesar, procesul de producție fiind intru totul automatizat, noua fabrică de pine va satisface din plin nevoile de consumație ale muncitorilor din oraș. În fiecare cupor vor putea intra cite 20 de țevi cu pine, iar în timp de 30 de minute, dintr-o singură rotire pinea este gata coaptă. Cu ajutorul unei benzi, ea este dusă în depozit, iar de aci la drumul unității de desfacere.

● La stînga șoselei asfaltate ce duce de la gara Săvîrșin spre comuna cu același nume, în vecinătatea castelului, pe vremuri domeniul al ciclii regală — o clădire nouă, în curs de construcție, atrage atenția călătorului venit pe aceste meleaguri.

Localnicii sînt mîndri de această construcție: este doar nouă cîmîn cultural pe care ei înșiși l-au ridicat prin autoîmpunere și muncă voluntară.

În clădirea castelului funcționează azi un sanatoriu. În comună s-au îndalțat numeroase case noi din cărămidă și piatră. Cele 900 hectare de teren arabil și întinsele păduri sînt bunuri ale întregului popor. În comună funcționează o casă de naștere, un dispensar, în casele locuitorilor a pătruns lumina electrică. De asemenea în comună funcționează o școală elementară de ciclii II cu un internat în care sînt găzduiți 15 dintre cei mai merituoși elevi, fii ai țăranilor muncitori din împrejurimi.

● În anii petrii populare, a fost creată o industrie proprie constructoare de mașini și utilaj agricol. Au fost organizate întreprinderi producătoare de mașini și utilaj agricol; uzina de tractoare din Orașul Stalin, uzinele de batoze „Tudor Vladimirescu” și „Semănătoarea” din Capitală, uzina „7 Noiembrie” din Craiova și întreprinderi producătoare de piese de schimb și unelte mici ca „I. C. Frimu” din Sinaia, I.M.S. Roman, întreprinderea metalurgică de reparat utilaj din Medgidia, „Magheru” Topleș, Bocșa Romînă și altele. Aceste înfăptuiri au răsturnat părerile imperialiștilor care, împreună cu trădătorii de față, profeseau eșecul organizării producției naționale de tractoare și în general a producției de mașini și unelte agricole.

● În prezent în țară sînt 220 S.M.T.-uri înzestrate cu circa 15.000 tractoare, scoțite în tractoare convenționale de 15 C.P. Într-o mare măsură a crescut numărul celorlalte mașini agricole ca pluguri, semănători, cultivatoare, secerători-legători, batoze, dezmiriștoare etc.

Magazinul universal din str. Bărășel nr. 33 din Capitală cunoaște zilele acestea o mare afleună de cumpărători în special în raionul de încălțăminte pentru copii. — Îți vin bine băiețe — pare că spune vînzătorul din prima fotografie micului cumpărător. Produsele pe care le expune spre vânzare Magazinul

„Tehnometal” din Calea Victoriei servesc uzului casnic. Gospodinele găsesc aici crăciți, oale și tot felul de produse metalice. În a doua fotografie, într-unul din raioanele magazinului, se vînd numeroase obiecte de uz casnic.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Noi, cei născuți în '30...

Poți fi sau nu cu Ehrenburg de-acord,
Cu Ehrenburg, cel care-a scris „Desghetul”
Spanind că prea se-ncurcă sub efort
Al prea scumpește zimbetului preful,
Că poți urma sau nu pe-a lui poteci
Cind trec sub bolta clipel createare,
I crezi sau nu, te-oprești sau îl petreci,
Aplauzi lung sau stai cu ochii reci,
Păreaea lui îți arde-n plept — sau moare...

Dar cind Ingenunchezi, tăcut și frint,
La poala Himalayei de pământ
Cu 50 milioane de-ogemintz —
In vezi nu vei găsi un alt cuvint
Mai greu, mai plin de înțelesuri sfinte,
Decît e monumental:
„TINE MINTE”!

— Să ținem minte? Groaznic e de simplu!
Să nu-mi pul întrebări. Să nu te miri.
Aproape n-am avut pe lume timpul
De-a mai avea și alte amintiri.
Cind ne-am născut, plutea pe cerul lumii
Un nor imens, amar prevestitor.
Creșteam — și noi, și semnele furtunii,
Toți arborii se clătinau — iar unii
Oftau, gemeau cu glas sfîșietor.

Clîș n-au avut frunzi bogat sub care
Sopteau pînîniți noștri jurămînti,
Și-acelaș lemn, ajuns spinzurătoare,
Cind legăna pe unul din pînîni
Păstra în fibre, împimate, clare,
Cuvintele de dragoste, fierbinți...

Noi apărusem, generații nouă.
In zori parea mereu că larba pînge
De bucurie că se scaldă-n rouă,
Iar nu în balta prospătă de singe.
Dar de pe-atunci se holăra, la rece,
Să fie focul cizmelor înalt,
Să nu mai crească larba pe-unde-o trece
Cădena batalioanelor de-asalt.
Și cel din urmă fir de romanită
Se dezvelea sub soare, într-un fel...
Dar de pe-atuncea se proba matrița
Pentru germana casă de oțel.
De-atunci desupra leagănului nostru
Europa se jela cu miini slăbite
Stringîndu-ne la piept, ferind de monstru
Privirile-i mioape, rătăcite.

Tuna-n văzduh, dar nu, nu era tunet
— Figurile de stil nimic nu spun —
Brăzda eterul, vijind, un sunet
Un glas turbat, un glas de om neban,
Un glas pe care nu-l avu Atilla
Dar n-al nimic pentru-a-l asemui,
Și-acelaș glas, în fiecare zi,
Din balale-i sfînd disprețel, sila,
Din colții zilnic ascuțiți cu pila,
Avertiza că nu cunoaște mila,
Că el va pune punctele pe l!

Cind urletul se învîrtea prin spații
La mese verzi întrupeau magnații
Partidele rentabile de bridge,
Unde se nasc afacerile grase
Și-n contul viitoarelor foloase
Te lasă partenerul să ciștiți.
Subțiri și cenuși ca niște molii
Sau groși și roși — plomăie în lege —
Se răsturnau akone în fotolii.
Și numai ca să poată înțelege
Dădeau glas radioului la minim,
— Căci gemurile zurliau în sa,
Iar bucuria le creștea în inimă
Cu fiece cuvint ce se-auzea.
Cădeau de-acord că bătăranu-acesta
Zugravul, caporalul în sfîrșit,
E omul ce le trebue, e Vestea!
„Prosperity” — ce urcă la zenit!
Cu ramolitul Hindenburg, ajunge!
Avem nevoie de măsele tari.
...Și carul de război fascist se unge
Cu franc francezi, cu lire, cu dolari.
Participare largă la consorții!
Ha, tigru! va juca dresat de noi!

Pindea zadarnic Europa sorții
Și miilne-și fringea, stînd lingă noi.
Știa și larba că va fi război...

Doar noi stăteam juclindu-ne, cumînți,
Mirați — de-a mamei cîntece prea triste,
De oameni nervoși, leșți din mîni,
De tot ce se petrece cu cel mari
Căci singuri noi, doar noi n-aveam habar
Că pîntecele lumii-imperialiste
L-a slobozit pe Hitler, Cancelar.

Partidele de bridge, mal affiate
Urmau acum, mal vesele, mal dese.
— Cu Hess nu s-ar putea vorbi? — Se poate.
— Să-nvețe bine tigru! pe-unde țese.
Arenă l'asteaptă... — Vine, vine!
Cu bolshevikii n-o să se codească!
Se pune unul neamț de rînd o cască
Se-ncață — cizma-i vine foarte bine,
Inaltează, bate pasul gîștel.
(Au disciplina-n singe, vezi? Sehr gut!)
Nu ca anglo-saxonii noștri... niște...
Aștia-s energici, de la început.
Ne-or scoate ei din comunism și crize!
Ha! Adolf! Haide, tigru! grăbește!

...Sentimentala domnișoară Ilse
Brodează seara — și se plictisește.
Brodează chipul fîhrer-ului; acul
Cu griji migălește la mustață.
E foarte-nemînitatec. Ce dracu!
I-a spus-o Koch, logodnicul, pe față!
Lumina însă cade prost. De vină
E abajurul asta fără gust.
Pful, pergamant! De-ar fi o piele fină...
Și Ilse se munceste să se refină
Un gînd obscur, alunecos, îngust...

E-un interlor burghez german, ca multe,
Cu biblie, fotografi și perne,
Și totuși, cîne urechii, s-asculte,
Pulnd aici pe omul din caverne.

— De ce-l evoci? De ce, în gura mare?
— Pentru că-l știu. Strig — pentru că mă doare!
El are azi urmași. Trăiesc. Auzi-l:
Pun cizme. Fruntea și-o ascund sub căști.
Al, nu cumva să-și facă el luzi!
Că noi nu știm ce-nseamnă să-l urăști!
Să nu dea evidențelor ocolul
Crezînd naiv că dacă-am fost doar prunci
Noi nu le știm în întregime rolu.
Dar încă de la primul gong, de-atunci!
Nu, am avut desul de lungă vreme
In douăzeci de ani, să tot aflăm.
Cind somnul brusc al se smulgea din gene

Sub urletul a sute de sirene
In nesfîrșite-alarne aeriene.
Ce alta-aveam — decît să ascultăm?
„Zi-m, mamă!” Ca o hribă e-adăpostul.
Greșite tare lumea? — Toți greșim.
Și dumnezeu s-a supărat ca prostul
Și l-a trimis pe Hitler, mamă, zi-m?
Mama ofta, se mingia la parul,
Pornea să povestească adevărul,
Mama ofta și se gîndea la casă:
De-am mai găsi-o, cînd ne-ntorcem sus!
Festila făcea beznă și mai groasă.
Acolo-n bruba, neagră ce te-apasă,
O, cîta gîngășie al s-a dus...

Să nu ne creadă orbi! Acum știm totul.
Ne-am informat mal mult decît cred ei.
Și cum lasăca Adeasaer votul
Și-o mie nouă sute treizeci-trei.
Știm. La-aceptu veneau ambasadorii
Celui de-urmal treilea Reich, care va ține
— In arma viitoarelor victorii —
O mie sal, ba poate și mal bine.
Și se-ntîmpina mărunte țărăsoare
Ca un trîșni de-acesta — protocolul
Odată cu scrisorile de-acreditare
Să scoată, dia gresală, și pistolul.
De nu, avea ambasadorul ameri
Atît de lași — și spatele la fel —
Încît să nu mai vezi, secum să numeri
Coloana înșirată după el.

Și-n mijlocul oceanului de ură
A lumii capitalului, stătea
O insula imensă, aspră, dură,
In care nici o talnică spîrîtură
In fața unui val nu se afla.
Corabia umanității, însă,
Spre farul ei se îndrepta, spre ea.
Sovietele clădeau — volos și pașala
Țîntind spre lume ochii pururi vajale.
Uzina de tractoare-n vremea-aceea
La Stalingrad prindea un greu temel.
Ea își trăise-odată epopeea,
Săteala-naintea altel epopei.

La Essen, in Germania lui Krupp.
Se stivău — moderne piramide —
Obuzele — cu țelu-nscris în trup:
A sîrteca, a sargă, a uelde,
Obuzele din Essen — și uzina
Din Stalingrad — aveau a se-ntîni:
Sărutul lor mortal — ce-avea să vină —
A curentat istoria-ntr-o zi...

In '43, noi doi, colegi de bancă,
Citeam comunicatul oficial
Și ne făceam cu ochiul. Pricepeam că
Sînt găuri in nemșcul cașcaval.
„Retrageri pe poziții stabilite
Mal dinainte?” — Fugă pe rulmești!
...In '43, in vremuri argisite,
Cînd incepeam să fim adolescenți...

Dar la-noeput, in primul act al piesei,
— Venea un fum înecăcios și des —
Eram copii — și n-am fi lăsele
Că-n lume-l frig, ca Reichstagul arsese.
Că-n Leipzig stă să-nceapă un proces.
Cel care-n piețe se zbateau, nebunii
Din jurul unor ruguri medievale
Unde zvîrleau lașeleplumea lumii,
Ei, tocmai ei găsiseră cu cale.
Sporînd răpăiturile de tobă,
Să la un crucifix, să-mbrace robă,
Și să malmuțrească tribunale.

Dimitrov sta la bară. Norii fricli
In procuror creșteau. Azi, pe de rost
Știu, in Bulgaria, și septembrie!
Procesul de la Leipzig cum a fost.

O mie de pîianjeni, sfînd la pîndă,
Țeseau mărunț. O mie de cumetri.
Gata de mult, formula de osîndă
Se clătina, la cîlvia milimeci
De omul liniștit ce, fără zarvă,
Țăia in jur minciuna, fir cu fir,
Și desvelea pestilențiala marfă
Sub al lui Hitler jalnic covîrli.

— Cum și soprana face zilnic game
Plină să dea concertul ei de soi,
Nici fîhrerul nu uită să proclame
„Război, război, de mal de ori război” —
Dar totuși nu-l în stare să se-nhame
Mal inainte-de-a sfîrși cu noi...
...Ei incendiază Reichstagul, aruncă
Bîdonul lingă-un oarecare ins,
Și fără a clipl odată, spun că
Sînt comuniștii cel ce l-au aprins.
Și bineînțeles, dacă se poate
Să plară, cu prilețul așul foc,
Ce pulbere mal e din libertate
Cu-ănt mal bine. Miilne-s curate;
Se pot felicita chiar, reciproc!...

Trecut-au 20 de ani. Dar nu e
Atît de mult, nici 20 de ani.
Un procuror cîtește la Karlsruhe:
„Acuz Partidul Comunist German”
Cu ce-l acuză? Nu cumva cîtește
Fragmente lungi din documentul vechi?
Dar însuși giasul celui ce cîtește
Istoriei îl sună in urechi!
Să sufl doar — și pudra o împraștîi
De pe cartonul măști vechi. Nu rîști.
Dar dacă rupi și mucavaua măști
Atunci — stă la-șta-n față cu fascișii.
Tot ei. Acuză! Au scăpat cu viață
Și vor acum să-noade, nevăzut,
Așa, ca două capete de ață,
Cel 20 de ani care-au trecut!
Sînt optimiști: „Revanșă! De-astă dată”...
La al lui Goering parastas — nu mcrg.

Noi ne-amîntim ațșul ce-l arată
La un proces. Nu cel din Nürenberg
De unde l-a primit doar fîntîmul,
Ci cel din Leipzig, unde, după-un punch,
Venise — martor — Herman Goering, primul
Ministru al Germaniei de-atunci...
Priviți-l: ce mal furie-l inecă!
Stă jeapan, gros, cu pumnii strînsi la sold.
„De ce țipați?” Dimitrov se apleacă.
„Normal ar fi ce au să mă revolt.
Ori de-ale mele întrebări vi-e teamă
Domnule prim ministru? Nu cumva?”

In Pantheon, așa, de bună seamă,
Dimitrov, luminos, va intra.
— Prin ce cumpătită luptă birui,
Ca noi să nu dăm vamă bătrîneții!
Frea timpurii — și morții timpurii! —
Și pentru ca, mal lute cu o zi,
Corabia umanității vieții,
Să poată-atinge fărul ei cel dalb,
Fărul lubrii, muncii, frumuseții.
...La Sofia, mauzo-leu-i alb...

VI
Despre război — stau scrise mii de pagini.
Pătrunzi in lemea lor ca-ntr-un cavou.
Și uite că descrie imagini
Sînt gata a țesu din cărți. Din nou!
Opt semănturi pe-un petec de bîrtie
Au condamnă popoarele la moarte.
Popoarele — „mal bine să nu știe”,
Să vina lovitura pe la spate...
Febri, se trece imediat la fapte.
Executor — va fi un nou Wehrmacht.
Zee-l drel... grăbit se numără in noapte,
Vier... fonf... mal repede!... sechs, sieben, acht...

La cît va izbucni împuscătura?
La sece? La o sută? O miliard?
Din noi zbcocnește — peste cifre — ura
Și ochii noștri fără seamă ard.
Am smuls catifelela draperie,
Am spart pereții gros capitonaj!
Și lăta-l... ucigași de meserie
Întind stîlcul unor diplomați.
Semnează, pun pecepi, au grele talne,
Și rid, se-mbeță, clăte... „Avanșă!
Cazi, lavă dintr-o mule de Vezuvii!
Prosperity, de-astă dată tu vill!”

„An mal îmbătrînit. Nu mal țin minte
Ediția-astă a acestui vis.
Nici cum coperta-l grosă s-a închis,
Strivind pe tigru lor de mal-nainte.

Dar noi? Noi, sigur, ne-amîntim sfîrșitul,
Și-acei suspin universal. O, gata...
Dar am fi moaștri de-am aita cuștit
Ce s-a rotit prin lume, otrăvitul.
Piaă să-și la la vezi de vezi lăclit
In beciul de la Reichskanzlei, răsplată.

Sau țipăul de țări înjunghiate
Venind spre vechii parteneri de bridge
Se-ntrețepa o clipă jocul. „Scrig?
Ne pare rău, dar altfel nu se poate:
Se exersează țigru-a libertate,
Sărmanii valeți și dame, ași și rigi!”

Sau stat-majorul semșilor cînd fac
Sageți pe hartă, săzgălind hîrtie:
Ungaria? Fieac! Dar asta? Romania.
De-asemeni fieac! Polonia? Tot fieac!...
In prest scribit cu mila. Și trufia
„E prea comed — ca să-l sumerți stac!”

Sau Goering, desfăcîndu-și pumnii sdraveni
Din care cad, peste Europa, bombe.
Molez și praț țipănd spre nori in trombe!
Piloți fascisti trecînd un greu examen
Pe clad pavas pusele cu osamei.
Și palizi, noi, creșcînd la cacasombe...

Să-accasă iar? Istoria se mișcă
In cerc închis? Minciună! Ne-am trezit!
Război sau pace — nu le joci la rîșcă
Să cadă oarecum, la nesfîrșit.
Cel care-au dus războiele, de veacuri,
Minași la miliarde de atacuri,
Reflectă in priviri — sorii noi la lacuri —
Pămîntul care trebește clădit.

VII
Precum din școală află omul cult,
Precum știnea stabilii de mult
Luptînd din greu cu mistica, năfinga,
Chiar oșia planetel — aștea-a noastre,
Stă înclănat-n drumul-i printre astre.
Dar de-astădată s-a-nclinat spre stînga!
Spre stînga, da, — și chiar dacă rotirea
N-a-nregistrat-o nici un aparat,
O simte din adîncuri omenirea.
Din tot ce-a fost, din tot ce-a îndurat.

Ții minte harta Europei? Rana!
— Și rînde pămîntului grea trec —
Din zădărnica coastă norvegiană
Și plina la amarul țării grece.
Pescarii și docherii Astor țărmarii
Au fața greu brăzdată; nu de vină.
De amintirea cea săpăt in cărnuri.
De indîrijirea lor de nelînfrînt.
Prin grăji lor, tot fundul viu al mării!
— Raci, stridii, cai de apă sau moluște —
Primăria prăzi, ofrande acătării,
Din care însă n-au putut să muște.
Oțelul multor puști a prins rugină
Sub ape negre, cenuși, verzuil,
De cînd pescarul, seara, sub lumină,
Pe gînduri stă, privind către al lui,
De cînd docherul își observă pumnii
Butucănoși, imenși — doi belovani —
Și-apoi îngîna cîntecul furtunii!
Scăzut, cum se cînta la partizani!...

Nu, dragul meu, de loc, de loc ferica
Părea-vă soarta unui ofiter
Cînd va vro! in turmă să-l ridice
Cu-n ordin scurt, cu pleznețe de bice
Cum Morgan și Dupont și Krupp l-o cer.
El va lovi in rîni... in cicatrice...
Va sta să cerceteze cineva
Peste cadavrul lui, ca să arate
Dacă s-a tras din față sau din spate?
Dea învlat, el tot nu va-nvia!

Dar și prin mîni grozav de-njelenite
Străbate un flor, știut de noi.
Frau Emma, de la Bonn, își va trimite
In liniște bărbatul la război?
Nu, ea cunoaște gustul văduviei.
La Stalingrad intilul soț căzu.
In casa lor, memoria s-a vie-l.
Dar poji tral c-o umbră doar? Nu, nu.
Frau Emma s-a romărită! — nu leme,
Bărbatul nu-l ca celălalt — oh, șii
Din Kiev el nu l-a trimis mîreze
Și nici din Rostov — blănurii argintii,
In schimb, e viu, trăiește, stă cu dîna.
Ea-și amînteste cum, in ani goi, plîns-a,
Și astfel nu cu inima ușoară
O să se resemneze a-l trimite
Ca, fără pic de glorie, să moară.
...Să tragă? Și apoi — să se retragă?
Frau Emma știe că a trela oră,
O înără nu-și află soț, dar mi-te...
A trela oară n-o să se mărite.

Și astfel pacea-l este Emmel dragă.
Nu rîdem. Nouă nu ne e strădn
Nimic, nimic din tot ce-l omeneșc.
De-aceea către noi așa mulți vin.
De-aceea-șea pușini ne oculesc.
Privim atent, sub steagurile păcii,
Germania lui Pleck. Pricepem bine

Pe cel care-n ungherele barăcli
Improvizînd o școală-ntr-o ruine,
Au învățat, încet și cu sfială,
La trelspezece, cînsprezece ani,
Cuvintele din bunul gral german:
Surs!... Om... Pace... Internațional.

Dăm strigăt de primejdilie noi
Spre cel de-o generație cu noi
Care-au avut, cîndva-n corp-lărie,
Mîlei copil după un real război:
Un tun, un tanc, o pușcă-jucărie
Și se visau, in bătaii, eroi.

Azi însă ne răspunde — nu copilul
Ce nici n-avea habar un tanc ce e.
Ci înăntul ce-a îndragit apriliul,
Constructorul de pe Stalin-Aleu,
In care-n filigran, zărim profilul
Germaniei, mal viu din ce in ce.
Mal tare-n el va fi — nu jucăria
Care înținea să-l crească ucigaș,
Ci dalta și ciocanul și mistria!...

VIII
Iar tu, coleg de bancă, zi-m, te sperii
De tot ce azi tresare din trecut?
Gîndește-te la ziua cînd-a veșit
Cînd pentru-a doua oară te-ai născut.
Gîndește-te cum, vară după vară,
Fără eocoz sau ceas deșteptător,
Dînd lene, somn și vis pe usă-afară
Era o zi cînd te trezeai ușor.
Gîndește-te ce stranie de devreme
Și soarele atunci se prezenta
Și cum, in corolul multor sirene
Curînd, recunoscînd-o și pe-a ta,
Te bucurai că are voce plină
Și alergic mal grabnic spre uzină,
Pe cînd cămașa albă-ți flutura!...

Tu eral numai unul din coloană,
Dar respirai — și se urnea pămîntul.
— Să nu vii, nori! — Norul pleca in goană.
— Oprește-te, tu vînt! — Stătea și vîntul.
Atît de mare îți era cuvîntul,
Treceai masiv, pe propria ta cale,
Tot ce vedea in jurul tău fîind
De pe acum cu totul ale tale.

Dar către vîltor priveai, cu fînd,
Te-ai fi dorit un pionier, mal bine,
Să porți cravată roșie la gît,
Pe cînd bătrîni te-avidău pe tine.
Inbundu-ți soarta — atît de mult, încît
Te luau de braț in mers, a mîngiere,
Doar, doar, vei trece-n brațul lor putere.

Coloana stă — se înclîneau luți hore.
Deodată, cineva țipa: Ce-l astă?
Acum se vine, după-atîtea ore?
— Băleți, azi-noapte mi-a născut nevastă!
— Zburitului tău-ncununa serbarea,
Era sălta pe brațe. „Asta gust!
Ce îl-astea azi și cu planificarea;
Fix, naște fix la 23 August!”

Zimbea orașu-ntr-un dar cîteodată
Șiragul alb al dinșilor lăsa
Să se zărească locul țîrb. O pată.
„In acest loc — inscripția arată —
Fusese Teatrul Național cîndva”
Fusese! Zboruri mari, simșiri alese,
Al scenei romînești bătrîni actori
Care-n trăirea fiecărui plese
Ași reînscut de mil și mil de ori,
Ecol vocii voastre a tăcut
Zburînd din zidul bombardat și mut.
„Fusese Teatrul Național”. Fusese!
Comori de suflet — care v-ați pierdut!

Incetinesc in mers, privind asfaltul
Și, fără săvîre, te legal
Să nu respiri pin-nu ridici un altul
Mal-nalt, mal cald, mal strălucit in stal.

Romantice — aceste legămînte?
De loci (altă doar: „să nu le calc!”)
Și arhitectul este gata — țîne!
S-astearnă-un plan pe foala lui de calc.
Și-abia se odihnește arhitectul
Că zece ingineri — fără-nîrșieri
Toarna-n țiparul cifrelor proiectul,
Iar tehnicienii vin la ingineri,
O sută tehnicieni sosesc cu rîndul
Iar cînd se-ntorc de la proiect un colț.
Un colț pe care-apol, fărîmîndu-l
La mil de muncetori — la arpi gîndul
Și se preface — aveau jurămîntul
In loji, vitralii, candelabre, bolți!...

...Așa puteai tral; așa — să scaperi,
Așa te intîlnea cu visu-n drum.
Așa va fi — dacă vei ști să aperi
Și vesele-implințe pină-acum.
E-le-au intrat in trupul tău, in singe.
Și-le-o, ințreg, cu ele al crescut.
Cînt-le-o zdrol, pe tine te va frînge.
Păzîndu-le, tu ție îți faci scut!

IX
Noi ochii ni l-am limpezit — și-acuma
Puteam privi oceanul lor năuc
Deasupra căruia se-agită spuma
Murdăria ca politica ce-o duc.
Războinicii! An nervii slabi — și țîpă.
Cînd sînt octogenari, intr-un clan
Direct și sincer, varsă într-o clipă
Tot ce-au ascuns cu griji-n zece ani!...

In zgrile-nori de nu știu cite caturi
Se-adună regii-ndustriali. Țin sfaturi
La ei fac anticameră toți negli
Foști autentici regi, din tronuri scoși.
Unul pe altul se invită regii:
„Pe secretari încearcă să-l descoși!”
„Incepe?” „Cînd?” „Și-n care loc anume?”
Dar secretarii tac, nu le răspund.

O, voi, lătruri zvîrlite de prin lume,
Voi, cel culeși din drojdie, din fund,
Peste-ale voastre întrebări trec tancuri
In zlua libertății-aci la noi.
Le-mpresură, din față și din flancuri,
Blîndește repezi, arme tari și noi.
Nu-nțîmplător merg ele inaintea
Poporului — însă in pas cu el.
Pe voi nici nu va poate duce mîntea
Ce-nseamnă scut din inimă și oțel!

Dar dintre generali ce vă fac
Mari planuri ofensive, de atac,
As vrea să-l văd pe cel care, a scribă
Lung scuturîndu-și mina cu pe-o cirpă
Ar spune: „Romînia, azi, e fieac!”
Vai, nu mal e comodă trambulina
Spre este. Cu ea de mult s-a mîntuit!
In șase țări a inundat lumina,
Depart-e-n vatra Astel stă China,
Cad stele pe pămînt, ca-n vechiul mîf.
Nici soarele, in mers, nu poate-apune
Pe-al libertății noastre continent.
Pămîntul nostru, blînd in zile bune,
Va fi, pentru dusmani, incandescent.

Mal e ceva — deși nu principalul —
Ori cel pușin in ochii noștri nu-l.
Intr-o cînd vorbești, mă rog, cu generalul,
E bine să vorbești pe limba lui).
Femela din Urall, cînd stă de pază
La patul unui prunc, tresare-știa
Simțînd pămîntu-ncet cum trep-dează.
Vibrația ajunge etins la ea:
S-au încercat sovieticele arme
In stare laduri și gonuși să darme.
Explozia atomi-că-l țepar e,
Dar m-a-a, energia-l că-n'ard nu,
Își și le puil apără de moarte
Și jalea nu-l presară-n păr argînt.

Rămîne calmă, tînză, frumoasă.
Acum, Alloșă a țesit din sch mb.
A dat oțel, cum cere acest timp.
Peste pușină vreme vine-acasă!...

X
Prietene, tu tac! In clipa asta?
Orice, numai tăcerea n-o-nșeleg.
Numai să nu-ți tragi, între umeri, țeasta:
Azi n-o să-ți sufte nimeni, fost coleg!
Am stat pleacăți pe-aceleași fol de carte.
Deci strigătul spre tine mi-l îndrept:
Tot una — și totul ne departe —
De este activ semănător de moarte
Sau stă! — la noi — cu brațele pe plept!

Să nu-ți înclupul că spre pace năzui
In timp ce capul într-un colț îl-i bagi
Precum un cal, ce ronțăie ovăzu-l.
E-atenț doar la ovăzul din săsagi.
Tu vii cu noi? Răspunde: DA sau NU!
Nu poți fi teoretic pentru pace!
Gîndește-te: fugind din front, eu, tu,
Fascismul cuteza-va să atace.

Ori poate crezi că e, oricum, tot una?
Atunci in lațul ei te-a prins minciuna.
Ești dîntre cei cu firea prea sdraci,
Și nici măcar de va zbučni furtuna
Tu nici un pas eroic n-al să faci...
Te-a amorțit neliniștea? S-o scuturil
Din larve de-astea fluturii les ușor.
Cînd inimile ni le fescem scuturil
Noi nu îngăduim asemeni fluturii.
Nu te-om lăsa s-ajungi un dezertor!

Să fi uitat ce e fascismul? Cînd?
Cutremură-te-n fața așul gîndi
Dar poate este-ntr-adevăr nevoie
Să dezgropăm severul jurămînt.
Căci peste racla lui, care in noi e,
Cuvintele sînt bulgări de pămînt!...

XI
De vom ulta că fata-nchisă-n lagăr
Era cu un prieten — îl lubea —
Că spăina o rodea cu dinții de joagăr
De grija lui, mal mult decît de ea,
De vom ulta de dorul ei năpraznic
Și cum și-a dai perchea de cercel
Ca un bilet să-l fie dus de-un paznic,
— Iar paznicul l-a rupt in fața ei —
De vom ulta de pasul ei presa sprinten
Cînd i-a spus: „Hai vino, al să-l vezi”,
Și că-l zări într-adevăr-mainte-n
Sînistrul streamg — corb negru pe zăper!
De vom ulta și rîsul — „bună farsă!” —
Al foarte inventivului S.S.,
Și fața fetel, către mort întoarsă,
Pierzînd pe vect al lumii înțeles.

De vom ulta de toate-acestea, oameni,
Atunci vom înceta de-a mal fi oameni.

De vom ulta ce-au fost vîrșite leșe
In camera unde-a creat Tolstol,
Că „fii al scriitorcelști breșle”
Era porcă pentru cel și bol.
De vom ulta că-n unghieri calm umbrîte
Unde-a visat titanul, dua de gînd,
Zvîrleau fascistii balegă de vite
Și mîrdăria lor adăogînd.
De vom ulta bîdonul cu benzina
Aprins de un bețiv cuprins de frig,
Unde și-o flară-ar fi știut să vină
Cu pașii moi, nevătămînd nimic,
De vom ulta de lasnala Poliana
Scrumîndu-se in foc ucigător,
De-acei fascisti care-a primit dojana
Pentru c-a ars „un grajd încăpător”.

De vom ulta de toate-acestea, oameni,
Atunci vom înceta de-a mal fi oameni.

De vom ulta de pruncii strînsi din lume
Păzîți de-o doamnă ștearsă ca un via,
De bucuria lor fără de nume
Cînd „Azi veți face baie”! In s-a zis,
De vom ulta de biotele-amintiri
Ale acolor fînci — ce-nseamnă-o baie?
Te gîdîl, cu degete submîri.
Ceva plăcut — de sus — un fel de ploate...
De vom ulta de țîpătul lor vesel,
De imbulzeala lor la dezbrăceat,
„pe el”, „ba nu, pe el ințitil leșe!”
„el e mal mare, a mal fost curat”.
De vom ulta de marsul lor descuț
Pe coridor, cîntînd in gura mare,
De lipăutul lor sonor — sînt mușii
In drum spre încăperea de gazare.
De vom ulta...

XII
— Ajunge!
Noi știm rostul
Memoriei la om — și vîlești sale.
Acum, in scoarța creerului nostru
Acestea sînt celulele vitale!
Nici o pâlăvrăgeală iscusită
In vezi să ni le zmulgă — n-o putea,
Doar moartea-ar fi in stare să înghită
Aceste amintiri. Dar nu, nici ea.

Nu doar vedem cu-aceeași adîncime.
Poți doar județ al crimei să rămi,
Inșă in pragul fiecărui crime
A fost un zimbet cînic mal intil.
Ah, sîngerosu zimbet de sub cască
Avem să-l judecăm, in primul rînd.
Azi, Adenauer prînde să zimbească...
Ca pe-un ecran vezi tîlul. „In curînd...”

Nu! Mare-l forța amintirii noastre.
...Aceleași vechi caderje. Aceleași pașii...
Cu brațe de oțel, cu inimi aspre.
Să dezarmăm pe vechii țegași!

— Acum încearcă-ți inima. Rezistă?
Lovește-o cu-n cloac. Se va sfărma?
— Nu! Toată zarea noastră comunista
S-a strîns acum, fulgerator, in ea.
Și de va fi din ea să sară stropil
Fierbinți și roși, roși și mărunți,
Va fi ca zarea-n vezi să vi-o apropi,
Și-America să-ntînda Europil
Curate miini — asemeni unor puni!...

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză

PARIS 28 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din seara zilei de 27 decembrie a Adunării Naționale franceze a fost reluată după o pauză, la ora 21,45 (ora locală).

Au luat cuvântul Gaston Palewski și Loustaunau-Lacau, autorii amendamentelor la proiectul de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Palewski a subliniat că discursul lui Mendès-France nu l-a convins, în special referirea la amenințarea anglo-americană că Germania occidentală va fi înarmată fără consimțământul Franței.

După discursurile lui Palewski și Loustaunau-Lacau, deputații au trecut la vot în problema încrederei în legătură cu articolele 2 și 3 ale proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Aceste articole prevăd admiterea Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic și așa-numita „încetare a regimului de ocupație” în Germania occidentală.

Potrivit informațiilor oficiale transmise de agenția France Presse, pentru încrederea în guvern în legătură cu aceste articole au votat 289 de deputați contra 251.

PARIS 28 (Agerpres). — După miezul nopții, imediat după ce s-a dat citire rezultatelor votului în chestiunea de încredere ridicată în legătură cu articolele 2 și 3 ale proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris, președintele Adunării Naționale a anunțat că pe ordinea de zi figurează votul în cea de-a doua chestiune de încredere ridicată în legătură cu cele două amendamente ale lui Palewski și amendamentul lui Loustaunau-Lacau. Două din aceste amendamente, respinse de guvern, prevăd amânarea intrării în vigoare a acordurilor de la Paris în cazul când ele vor fi ratificate.

Luând cuvântul, președintele Consiliului de Miniștri, Mendès-France s-a adresat autorilor amendamentelor mai sus amintite, cerându-le să-și retragă propunerile. Vorbitorul a susținut că poziția sa în favoarea ratificării și aplicării imediate a acordurilor de la Paris se explică prin dorința sa „de a întări coeziunea țărilor occidentale”.

Ca răspuns la declarația lui Mendès-France, Palewski și apoi Loustaunau-Lacau, au declarat că ei își retrag amendamentele, astfel că cea de-a doua chestiune de încredere a fost scoasă de pe ordinea de zi.

Mendès-France a cerut apoi discutarea în a doua citire a primului articol al proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. După cum se știe, acest articol fundamental care prevede înarmarea Germaniei occidentale și includerea ei în așa-numita „Uniune a Europei occidentale” a fost respins cu majori-

tate de voturi de către Adunarea Națională în noaptea de 24 decembrie.

În urma acestui eșec, Mendès-France intenționa ca la cea de-a doua citire a primului articol să ridice chestiunea de încredere pentru ca, intensificând presiunile asupra deputaților, să-i oblige pe aceștia, sub amenințarea demisiei guvernului, să-și schimbe hotărârea adoptată anterior și care corespunde intereselor naționale ale Franței. Potrivit procedurii parlamentare, ședința a fost întreruptă pentru o oră pentru a da Comisiei pentru afacerile externe posibilitatea să-și expună părerea în problema primului articol al proiectului de lege, după reexaminarea acestuia.

După cum s-a anunțat, Comisia pentru afacerile externe s-a pronunțat cu 20 voturi contra 19 și 4 abțineri împotriva reexaminării primului articol al proiectului de lege cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

În urma hotărârii comisiei, atât de nefavorabilă pentru el, Mendès-France a declarat la reluarea ședinței că pune chestiunea de încredere asupra întregului proiect de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris, cu excepția primului articol întrucât acest articol a fost respins de Adunarea Națională, și ulterior și de Comisia pentru afacerile externe.

În ceea ce privește primul articol care a stîrnit o complicată discuție procedurală, Mendès-France a recurs la o nouă manevră pentru a obține aprobarea lui de către Adunarea Națională. Ocolind regulamentul parlamentului el a cerut să se întrerupă ședința Adunării Naționale pentru a pregăti un nou proiect de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris sub forma unui „articol unic”.

Acest proiect de lege este următorul: „Articol unic: 1) Se permite Președintelui Republicii să ratifice proiectul de lege cu privire la modificarea și completarea tratatului de la Bruxelles, semnat la Paris la 23 octombrie 1954, și protocolul anexat la acesta cu privire la forțele armate ale țărilor Uniunii Europene occidentale, cu privire la controlul asupra armamentelor și la controlul asupra agențiilor de armament.

2) Pentru supravegherea îndeplinirii acordurilor prevăzute de actuala lege, se vor înființa în Adunarea Națională și în Consiliul republicii subcomisii cu următoarea componență pentru fiecare cameră: 3 membri din partea Comisiei pentru apărarea națională, 3 membri din partea comisiei pentru Afacerile Externe, 2 membri din partea comisiei financiare și un membru din partea comisiei pentru chestiunile teritoriale de peste mare.

Guvernul nu va putea să eprobe în timp de pace nici o mărire a efectivului forțelor

armate, prevăzute de articolele primului și celui de al doilea protocol, semnate la 23 octombrie 1954, fără avizul prealabil al celor două subcomisii arătate.

3) Schimbul instrumentelor de ratificare a protocolurilor amintite în prima parte trebuie să aibă loc simultan pentru toate acordurile semnate la Paris la 23 octombrie 1954, care constituie un tot unic.

4) Un exemplar din protocolurile sus amintite va fi anexat la actuala lege”.

În fond, noul proiect de lege reproduce fără nici un fel de modificări primul articol, respins la 24 decembrie, al proiectului de lege inițial. Completările la acest articol au drept scop numai justificarea formală a noului vot în legătură cu articolul într-o formă pretins modificată. Deoarece, în conformitate cu articolul 58 din regulamentul parlamentului, articolul respins poate fi examinat pentru a doua oară numai la cererea sau cu consimțământul comisiei pentru Afacerile Externe Mendès-France a predat la ora 3 dimineața, ora locală, acest proiect de lege spre examinare comisiei pentru Afacerile Externe care l-a aprobat cu o majoritate de numai un vot (18 voturi pentru, 17 contra și 4 abțineri).

Apoi, Adunarea Națională a trecut la discuții în legătură cu proiectul de lege prezentat din nou, caracteristic fiind că pentru discutarea lui s-a fixat numai jumătate de oră. Practic însă discuțiile lui s-au putut desfășura deoarece, imediat după prezentarea articolului unic, Mendès-France, luptând pentru salvarea articolului de la un nou eșec, a recurs din nou la punerea chestiunii de încredere cerind adoptarea articolului. Votul în această problemă a avut loc la 29 decembrie. El va precedea votul de încredere cu privire la toate articolele proiectului de lege inițial cu excepția primului articol, precum și cu privire la amendamentul lui Palewski, care au și fost aprobate separat.

În dimineața zilei de 28 decembrie, deputatul Loustaunau-Lacau, care retrăsese în cursul dezbaterilor din noaptea de 27 decembrie amendamentul său în legătură cu amânarea discuțiilor cu privire la acordurile de la Paris, a prezentat un nou amendament. Acest amendament sună astfel: „Instrumentele ratificării acordurilor cu privire la înarmarea Germaniei occidentale să nu fie depuse înainte ca șeful guvernului să fie în măsură, în urma unor tratative duse cu Guvernul U.R.S.S., să informeze amănunțit Adunarea Națională franceză și Consiliul Republicii cu privire la posibilitățile reale ce se oferă pentru realizarea unei apropiate destineri în Europa, premiza unei păci durabile”.

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov la Conferința unională a constructorilor

MOSCOVA 28 (Agerpres). — La 7 decembrie, în cadrul lucrărilor Conferinței unionale a constructorilor, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a rostit o amplă cuvîntare „Cu privire la introducerea metodelor industriale în construcții, la îmbunătățirea calității și reducerea costului lucrărilor de construcții”.

Sub conducerea Partidului Comunist, a declarat N. S. Hrușciov, poporul sovietic a dobîndit uriașe succese în industrializarea țării noastre. Cu aceste succese se mîndrește clasa muncitoare, lărmîndu-se colhoznic și intelectualitatea Uniunii Sovietice, de aceste succese se bucură prietenii de peste hotare ai Uniunii Sovietice.

Industrializarea țării sovietice a fost îndeplinită datorită faptului că partidul nostru a tradus necontenit în viață indicațiile lui Lenin și Stalin. Aceasta a fost principala noastră sarcină, ea rămîne sarcina principală și pe viitor. Și de aici înainte trebuie să dezvoltăm pe toate căile industria grea. Industria grea constituie baza economiei naționale, sursa puterii economice a statului socialist, a spațiului lui de apărare, sursa vieții înstărite și civilizate a oamenilor muncii. Numai cu condiția dezvoltării continue a industriei grele vom putea duce înainte cu succes toate ramurile economiei naționale, ridică necontenit buna stare a poporului și asigură inviolabilitatea frontierelor Uniunii Sovietice.

Sprînjiniindu-se pe realizările în dezvoltarea industriei grele, partidul și guvernul acordă o atenție considerabilă lărgirii producției de mărfuri de consum popular. Anul acesta a fost depus o muncă intensă în vederea îndeplinirii hotărîrilor plenarelor Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii.

În cuvîntarea sa N. S. Hrușciov a subliniat că măsurile pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, îndeplinite de partid și guvern, au drept scop continuă întărirea a puterii Statului Sovietic, ridicarea sistematică a bunăstării poporului sovietic. Un rol important în această problemă revine lucrătorilor industriei de construcții, care se dezvoltă din an în an — constructorilor, lucrătorilor din industria materialelor de construcții, constructorilor de mașini care asigură șantierele cu utilaje, arhitecților și constructorilor și întregii armate a constructorilor.

Referindu-se la problemele arzătoare ale industrializării construcțiilor, N. S. Hrușciov a arătat, că în anii de după război au fost construite pentru muncitorii și funcționarii la orașe și în cartiere muncitorești case de locuit cu o suprafață totală de peste 200 milioane m², iar în raioanele sătești — aproape 4,5 milioane case pentru colhoznici și intelectuali de la sat.

În comparație cu 1946, anul acesta volumul lucrărilor de construcții și montaj din țară a crescut de peste 2,5 ori. Numai în 1954 cheltuielile pentru lucrări capitale sînt egale cu totalul cheltuielilor efectuate pentru aceste scopuri în întreaga perioadă a celui de al doilea cîminal.

Pentru a îndeplini cu succes sarcinile care stau în fața noastră, în domeniul construcțiilor este necesară dezvoltarea și perfecționarea pe toate căile a industriei de construcții din Uniunea Sovietică. În prezent există în U.R.S.S. condițiile necesare pentru o largă industrializare a construcțiilor. Care sînt aceste condiții? În primul rînd la noi au crescut numeroase cadre de muncitori calificați și specialiști. În organizațiile de construcții ale țării și în industria materialelor de construcții lucrează mii de eminenți maștrii și inovatori în producție. La noi există uzine care vor putea să asigure constructorilor tehnica modernă, care se le înlesnească munca și să ridice productivitatea ei. Este creată și se lărgeste o bază de producție, care permite asigurarea sectorului de construcții cu elemente de construcție prefabricate din beton armat, cu piese și cu materiale de construcții.

După cum a arătat actuala conferință, în domeniul construcțiilor există încă, alături de succesele realizate, numeroase lipsuri. Trebuie să se dezvăluie cu hotărâre

lipsurile și să se mobilizeze toate forțele noastre pentru înlăturarea lor. Lipsurile trebuie arătate cu curaj, hotărît, trebuie arătate vînoașii concret, deoarece lipsurile nu se produc de la sine, ele sînt create de diferiți lucrători. Critica trebuie să fie concretă. Trebuie criticiți acei lucrători care comit greșeli și care sînt vînoași de lipsuri concrete, precum și acei care văd aceste lipsuri, dar care se împacă cu ele, nu luptă pentru înlăturarea lor.

Condiția hotărîtoare pentru îmbunătățirea radicală a executării construcțiilor este industrializarea continuă a acestora. Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri ai U.R.S.S. au trasat în hotărîrea „Cu privire la dezvoltarea producției elementelor de construcție prefabricate din beton armat și a pieselor de construcție” un program larg de mărire a producției pieselor de beton armat. Aceasta va asigura trecerea la construirea prin metode industriale.

O largă dezvoltare a producției de elemente de construcție prefabricate de beton armat și a pieselor va da un uriaș rezultat economic.

Trebuie să acordăm o deosebită atenție introducerii elementelor de construcție prefabricate cu pereți subțiri. Asemenea construcții au mari avantaje față de construcțiile masive din beton. Greutatea scade aproximativ cu 33 la sută, consumul de ciment se reduce cu 20 la sută, costul se reduce cu 15 la sută.

Folosirea pe scară largă a pieselor prefabricate din beton armat în construcții va da posibilitatea să se reducă considerabil consumul de material lemnos și de metal.

Trebuie să se pună capăt cu hotărîre risipii de metal. Din metal trebuie construit numai ceea ce este strict necesar. Tot ce poate fi înlocuit în construcții prin beton sau beton armat, trebuie înlocuit.

Discuțiile problemele industrializării construcțiilor nu se poate trece sub tăcere problema dezvoltării producției de materiale de construcții care vor fi necesare în cantități mari.

Accentul — a subliniat vorbitorul — trebuie pus pe dezvoltarea pe toate căile a industriei de ciment, fără a neglija însă sporirea producției de cărămidă, folosindu-se rezervele existente la fabricile de cărămidă în funcțiune.

Aplicarea proteclor tip în construcții va avea o mare influență atît asupra economisirii mijloacelor, cit și asupra accelerării execuției și îmbunătățirii calității construcțiilor.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat pe larg de activitatea arhitecților arînd că lipsurile din acest domeniu trebuie lichidate fără întârziere.

Organizațiile de partid și organele sovietice — a spus N. S. Hrușciov — trebuie să se ocupe zi de zi de această problemă importantă. Una din cauzele lipsurilor în activitatea arhitecților este faptul că în multe cazuri ei nu au fost controlați și ajutați de organizațiile locale de partid și sovietice. Trebuie să se ridice răspunderea organelor locale pentru executarea construcțiilor și amenajarea orașelor și așezărilor muncitorești.

În ultimii ani — a continuat N. S. Hrușciov — tehnica construcțiilor, mecanizarea lucrărilor, organizarea muncii, materialele și elementele de construcție s-au schimbat considerabil, în timp ce sistemul de finanțare, normele de producție, diferitele regulamente și instrucțiuni privind activitatea de antreprenor a organizațiilor de construcție au rămas aceleași ca în 1936 și în 1938. Toate acestea — a spus el — se reflectă în mod negativ asupra dezvoltării sectorului de construcții.

Problemele planificării și economiei în sectorul construcțiilor trebuie studiate permanent și temeinic. Este necesar ca inișii constructorii să analizeze zi de zi situația economică a lucrărilor de construcție, să facă propuneri concrete în vederea îmbunătățirii planificării.

O importanță excepțional de mare — a spus N. S. Hrușciov — o are problema creșterii continue a productivității muncii în construcție.

Una din principalele condiții pentru creșterea productivității muncii o consti-

tue specializarea muncitorilor și ridicarea calificării lor. Această problemă este indisolubil legată de sarcina creării unor cadre permanente de muncitori. În legătură cu aceasta, N. S. Hrușciov a arătat efectele negative pe care le are marea fluctuație a brațelor de muncă pe șantiere.

Trebuie să ne ocupăm serios de îmbunătățirea pregătirii cadrelor de specialiști fără a-1 scoate din producție. Trebuie acordată o mai mare atenție lărgirii și îmbunătățirii activității instituțiilor de învățămînt prin corpondență și serale, nu numai a acelor medii tehnice ci și a acelor superioare. Acest lucru va fi de mare folos pentru întreaga economie națională.

Sarcinile îmbunătățirii continue a executării construcțiilor și industrializării lor — a spus N. S. Hrușciov — ridică în fața organizațiilor de partid, economice, sindicale și comsomoliste necesitatea îmbunătățirii fundamentale a întregii muncii în cadrele de constructori. Constructorii înfăptuiesc o operă mare, de importanță vitală pentru țară. Datoria tuturor este de a-1 înconjura cu grijă și atenție, de a organiza mai bine munca politică în mase și munca cultural-educativă, de a desfășura pe larg întrecerea socialistă în rîndurile constructorilor, avînd ca obiectiv îndeplinirea și depășirea planurilor și creșterea productivității muncii.

În continuarea cuvîntării sale, N. S. Hrușciov s-a referit apoi la necesitatea dezvoltării industriei locale de materiale de construcții.

În încheierea cuvîntării sale N. S. Hrușciov a spus: An de an crește puternic nivelul sovietic. Se dezvoltă în ritm rapid economia națională a Uniunii Sovietice. Se ridică în mod necontenit bunăstarea și cultura poporului. Acesta este rezultatul politicii juste leniniste a Partidului Comunist. Toate succesele noastre constituie o mărturie grîitoare a coeziunii poporului sovietic, a devotamentului lui față de mărețea cauză a comunismului.

În cei 37 de ani care au trecut de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, țara noastră s-a transformată dintr-o țară înapoată, așa cum a fost în timpul țarismului, într-o țară socialistă puternică și înaintată. Victoriile istorice ale poporului nostru, literalmente au zguduit lumea. Acesta este rezultatul marilor superiorități a orînduirii sovietice.

Marele Lenin a creat Partidul nostru comunist, l-a călîit în lupte revoluționare și l-a condus spre măreața operă a construcției comuniste, iar partidul a fost urmat de întregul popor. Acum întreaga lume recunoaște puterea Uniunii Sovietice ca mare putere mondială și imperiaștii sînt nevoiți să țină seama de aceasta. Poporul sovietic a realizat aceasta sub conducerea încercată a Partidului Comunist. Acesta este rezultatul trudezii în viață a idelilor lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

La conferința noastră care s-a desfășurat cu succes au fost prezentate multe propuneri juste. Toate acestea prezintă un mare interes și o mare importanță. Mii de constructori din toate regiunile Uniunii Sovietice vor lua cunoștință de aceste propuneri și de experiența pozitivă câștigată. Conferința a dovedit că constructorii noștri își dau bine seama de sarcinile care le stau în fața, că ei doresc fierbinte să îmbunătățească lucrările de construcție ale întreprinderilor industriale, pentru a întări neîncetat puterea industrială a statului sovietic, a da țării mai multe locuințe și alte construcții de bună calitate.

N. S. Hrușciov și-a exprimat convingerea că arhitecții, constructorii, lucrătorii din industria materialelor de construcții, din industria de construcții de mașini de construcții și mașini rutiere, din organizațiile și mașinile de construcție științifice își vor îndeplini cu cinste sarcinile care le-au fost trasate de partid și guvern, vor ridica și mai mult nivelul, ritmul și calitatea construcțiilor, vor da mai repede în exploatare uzine, mine, hidrocentrale și fabrici, vor construi mai ferți, mai bine și mai frumos locuințe, școli și spitale.

Presa occidentală recunoaște șubrezina votului de încredere

BERLIN 28 (Agerpres). — Presa guvernamentală din Germania occidentală nu este prea satisfăcută de rezultatul votului din Adunarea Națională franceză. Ziarul „General Anzeiger” este de părere că „forța vitală a acordurilor, chiar dacă ar fi ratificate, este acum mediocră. Sertarele cancelarului sînt pline de acorduri ratificate dar niciodată aplicate: după votul care a avut loc vineri, acordurile de la Paris, asemenea unor cadavre aflate într-un dulap, au și început să împrăștie un miros de descompunere”.

„O majoritate relativă, obținută la limita sub presiunea britanică și americană” așa a calificat vicepreședintele partidului social-democrat din Germania occidentală, Wilhelm Mellies, primele rezultate ale votului de încredere din Adunarea Națională franceză. „Orice politică euro-

peană care nu-și pune ca primă și principală sarcină unificarea Germaniei în pace și libertate, este sortită eșecului”, a adăugat el.

PARIS 28 (Agerpres). — În legătură cu primele rezultate ale dezbaterilor desfășurate luni noaptea în Adunarea Națională franceză pe marginea votului de încredere privind articolele 2 și 3 ale acordurilor de la Paris, agenția France Presse relatează că mulți dintre deputații care au acordat votul de încredere cerut de Mendès-France nici nu au fost prezenți în incintă, ci au însărcinat pe colegii lor să voteze pentru el.

Numeroase ziare burgheze din Franța, cunoscute pentru sprijinul dat politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale,

recunosc de asemenea lipsa de consistență a majorității care a votat pentru intrarea Germaniei în N.A.T.O.

Ziarul „L'Aurore” o numește „majoritate redusă”. „Desigur, precizează „Le Figaro” nu se poate vorbi de o adeziune călduroasă a parlamentului”. Aceste zăre sînt satisfăcute de admiterea integrării Germaniei occidentale în pactul militar al Atlanticului, dar își exprimă îngrijorarea față de puternica opoziție a poporului francez privind orice formă de reinarmare germană.

Referindu-se la presiunile exercitate asupra deputaților, „Libération” relevă „eforturile disperate” depuse în acest sens de Mendès-France. „L'Humanité” avertizează cercurile conducătoare că în ceea ce privește poporul francez, „bătălia continuă împotriva militarismului german”.

Voința poporului francez nu poate fi răstălmăcită!

În palatul Bourbon, parlamentarii francezi continuă dramatica dezbateri a acordurilor de la Paris.

Evoluția de pînă acum a scrutinelor indică, fără posibilitate de contestare, opoziția vie, violentă, a Franței față de reinarmarea Germaniei occidentale. Ostilitatea aceasta aparține unei națiuni întregi, conștientă de primejdii pe care le implică actuala ratificare a acordurilor de la Paris. Amploarea împotrivirii poporului francez s-a oglindit dealtfel în respingerea articolului 1 al acordurilor de la Paris.

Votul acesta, care l-a lipsit pe politicienii occidentali de plăcerea sărbătoririi în tîmna a crăciunului, a dat naștere unei agitații colosale atît la Paris cit și dincolo de ocean și de Canalul Mîncei. Întreprinderea de trei zile a dezbaterilor parlamentare a creat posibilitatea ieșirii la iveală a întregii game de procedee de presiune de care sînt capabili guvernanții francezi și inspiratorii lor pentru a smulge un vot favorabil.

Loviturile de pumn în masă și șantajele făcîse față parte integrantă din tradiția diplomației americane. Nici de această dată tradiția nu a fost desmintită. Numai că loviturile pumnului american au fost sincronizate cu cele ale partenerului britanic pentru a obține un efect mai puternic („și pentru a fi mai puțin șocante pentru demnitatea franceză). Pe această linie trebuie menționat că a început să se vînture ideea unor tratative bilaterale anglo-americane „la cei mai înalți nivel” care ar urma să hotărască soarta Germaniei occidentale fără Franța. Reprezentanții cercurilor conducătoare americane — după relatarea agenției „Associated Press” — au mers atît de departe încît au ajuns să amenințe că vor lipsi Franța „de rolul de răspundere în chestiunile internaționale” ca și cum de ele și nu de poporul francez depinde dacă Franța își va juca rolul ei de mare putere sau nu. Tonul grosolan, lipsit de cel mai elementar tact diplomatic, al presiunilor anglo-americane a determinat pînă și pe comentatorul ziarului „Sunday Times” să le caracterizeze de acestea drept „o procedură neobișnuită”.

Dealtfel, politicienii occidentali nu prea le împotnec în probleme de procedură atunci cînd vor să-și atingă țelurile. Procedura parlamentară sau diplomatică ei o respectă atîta vreme cit aceasta le este necesară și folositoare; în momentul în care încetează de a le mai fi necesară și folositoare, o calcă în picioare cu cea mai mare seninătate. Așa s-a întîmplat cu Mendès-France. Prevederile Constituției franceze în vigoare stabilesc că între punerea chestiunii de încredere și votare trebuie să treacă 24 de ore. Cu toate acestea votul de încredere cerut de Mendès-France la 24 decembrie a avut loc la 27 decembrie, adică după trei zile. De ce a fost

fixat acest termen? Pentru că Mendès-France, cu ajutorul imperialiștilor americani și englezi, să poată determina un număr de deputați să-și schimbe atitudinea. Direcția către care s-au îndreptat eforturile premierului au fost în special deputații M.R.P., și cei „independenți”. Mendès-France a urmărit să sperie deputații acestor partide cu consecințele unui vot negativ care, după șusele lui, ar zdruncina „alianța” occidentală și ar declanșa o criză de guvern greu de rezolvat. Parlamentarii francezi au fost însă suspuși în cele trei zile pe de o parte unei presiuni exercitate de Mendès-France și compania lui de S.U.A. și Anglia, iar de pe altă parte unei presiuni mai puternice exprimate, a maselor de alegători hotărîți să împiedice o reinarmare a Germaniei occidentale.

Intervenția S.U.A. și Angliei precum și manevrele premierului francez au determinat citeva zeci de deputați, ca luni noaptea, să înlocuiască culoarea buletinelor lor de vot; buletine verzi care înseamnă „contra” au fost schimbate cu buletine albe care înseamnă „pentru”. Și astfel Mendès-France a reușit să obțină o anemică majoritate în problema încrederei în legătură cu articolele 2 și 3 ale proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Potrivit relatărilor agenției „France Press”, s-au înregistrat 289 voturi pentru și 251 voturi contra. Cele două articole aprobate prevăd admiterea Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic și stabilirea așa numită „încetare a regimului de ocupație” în Germania occidentală. Desigur, rezultatul acestui scrutin precum și faptul că doi deputați și-au retras amendamentele lor, care prevedeau amînarea intrării în vigoare a acordurilor de la Paris în cazul ratificării lor, nu au constituit o surpriză. Ele sînt efectul manevrelor din culisele parlamentare, care n-au încetat nici după desulgera unei de vot. Desigur aceste manevre reprezintă o trăsătură caracteristică a dezbaterilor.

Ceea ce însă trebuie subliniat cu o deosebită tărie este faptul că adepții reinarmării Germaniei occidentale se lovesc în Adunarea Națională franceză de o rezistență puternică. Procesul de clarificare politică a opiniei publice franceze acționează asupra deputaților cu o uriașă forță. Încercarea lui Mendès-France de a obține reexaminarea articolului 1, respins joi, s-a terminat printr-un nou eșec. În ciuda amenințărilor și în ciuda manevrelor de cuișe, comisia pentru afacerile externe cu 20 voturi pentru, 19 contra și 4 abțineri, s-a pronunțat împotriva unei noi dezbateri a primului articol.

Acțiunile în continuare pe linia politică sale antinaționale, Mendès-France a recurs la o manevră de procedură: adică a prezentat articolul 1 într-o nouă ver-

sieune, versiune care în esență nu se deosebește cu nimic de cea anterioară. În acest fel, el a obținut ca articolul 1 să fie reexaminat în comisie și în Adunare. La o distanță de numai cîteva ore, raportul de forțe s-a schimbat în sinele comisiei: cu o majoritate de un vot noua versiune a articolului 1 a fost aprobată și va fi supusă astăzi Adunării. Schimbarea repartiției voturilor în comisie arată cit de mari sînt sforțările pe care Mendès-France le depune pentru a influența votul deputaților sovăienici și arată de asemenea că unii deputați consimt să dea mai multă ascultare glasului lui Dulles și Eden, decît celui al poporului francez.

Premierul francez, folosind tactica atît de des utilizată, a pus chestiunea de încredere în legătură cu acordurile de la Paris în totalitatea lor minus articolul 1 precum și separat în legătură cu noua formulare a primului articol. Utilizarea atît de deasă a chestiunii de încredere reprezintă un șantaj pe care guvernul îl face la adresa deputaților. Amenințarea cu demisia cabinetului pe care Mendès-France o flutură în fața deputaților, este menită să cheme la ordine pe deputații sovăienici. Votul de astăzi se pare că va clarifica definitiv problema ratificării acordurilor de la Paris. De aceea adepții reinarmării Germaniei intensifică presiunile lor asupra Adunării Naționale franceze pe măsură ce reluarea dezbaterilor se apropie.

Ce-au dovedit dezbaterile de pînă acum ale parlamentului francez?

Dezbaterile au dovedit, fără posibilitate de tăgăduire, că poporul francez se opune categoric reinarmării Germaniei și că politica guvernului Mendès-France se bucură numai de sprijinul unei minorități care, uneori, prin manevre suspecte reușește cu greu să învinge vocea și jalnică și lipsită de glorie majoritate parlamentară. Pînă și corresponsentul ziarului ultra-reacțional „New-York Times” a constatat că în problema reinarmării Germaniei occidentale starea de spirit a alegătorilor francezi „este în vădită contradicție cu părerea cercurilor oficiale”. Contradicția este atît de profundă încît pune sub semnul întrebării orice angajament cu privire la reinarmarea Germaniei pe care guvernul Mendès-France și-l asumă în numele Franței.

Oamenii simpli din Franța sînt ferm convinși de justetea cauzei lor — lupta împotriva reinarmării Germaniei occidentale. De aceea, ei cer cu vigoare deputaților din Adunarea Națională franceză să adopte o hotărîre conformă aspirațiilor maselor populare franceze și să nu se lase intimidată de loviturile de pumn în masă ale tuturor renășterii militarismului prusac.

EDGARD OBERST

Congresul Partidului Comunist din Germania

BERLIN 28 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 28 decembrie s-a deschis la Hamburg congresul ordinar al Partidului Comunist din Germania, la care participă 850 delegați. Ca oaspeți au sosit la congres reprezentanți ai Partidului Socialist Unit din Germania și ai partidelor comuniste frățești dintr-o serie de țări.

Congresul a fost deschis de Willi Mohn, membru în secretariatul conducerii P. C. din Germania, care în cuvîntul său introductiv, a salutat călduros pe delegații la congres, pe Hermann Matern și August Frohlich, reprezentanți ai Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, pe Rosa Thälmann, văduva eminentului activist al mișcării muncitorești germane Ernst Thälmann, precum și

pe reprezentanții partidelor comuniste frățești. Mohn a anunțat că în urma măturii antidemocratice ale autorităților de la Bonn, mulți delegați nu au putut sosit la congres. El a avut în vedere pe Max Reimann, președintele P. C. din Germania, Walter Fisch și Josef Ledwohn, membri în conducerea P. C. din Germania.

Congresul a ales un președinte, din care fac parte frunții de seamă ai Partidului Comunist din Germania, reprezentanți ai Partidului Socialist Unit din Germania și ai partidelor comuniste frățești.

Din însărcinarea conducerii P. C. din Germania, Willi Mohn, membru în secretariatul conducerii P. C. din Germania, a prezentat la congres un raport de activitate.

Plenara conducerii Uniunii scriitorilor a U.R.S.S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 decembrie a avut loc prima plenară a conducerii Uniunii scriitorilor a U.R.S.S., aleasă la cel de al 2-lea Congres unional al scriitorilor sovietici.

Plenara a examinat probleme organizatorice. Au fost alese președii și secretariatul conducerii Uniunii scriitorilor a U.R.S.S.

Din prezidiu fac parte: I. Abașidze, V. Ajave, S. Antonov, M. Auzov, M. Bajan, P. Brovka, A. Vențiova, S. Vurgun, F. Gladkov, O. Gonciar, V. Ermilov, N. Zarian, A. Kahhar, V. Kataev, A. Korneișciuk, B. Lavrenșov, A. Karavaeva, V. Lașis, L. Leonov, Ș. Marsak, G. Markov, V. Panov, N. Pogodina, A. Prokofiev, B. Polevoi, D. Polikarpov, B. Riurikov, K. Simonov, V. Smirnov, I. Smuul, L. Sobolev, A. Surkov, A. Tvardovski, M. Tursunzade, N. Tihonov, P. Ticina, A. Fadeev, K. Fedin, N. Ciukovski, M. Șolohov, S. Sciparov și I. Ehrenburg.

Din secretariatul conducerii Uniunii scriitorilor a U.R.S.S. fac parte: V. Ajave, M. Bajan, L. Leonov, B. Polevoi, D. Polikarpov, K. Simonov, V. Smirnov, A. Surkov, N. Tihonov, A. Fadeev, K. Fedin.

La ședința prezidiului, care a avut loc apoi sub președinția lui F. Gladkov, s-au discutat pe larg probleme legate de formele și conținutul activității prezidiului Uniunii scriitorilor a U.R.S.S. și planul activității sale pe următoarele luni.

La ședința din 28 decembrie a secretariatului a fost ales prim-secretar al conducerii Uniunii scriitorilor a U.R.S.S. A. Surkov.

Tineretul olandez luptă împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

HAGA 28 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „De Waarheid”, la Amsterdam a avut loc Congresul național al Uniunii Generale a tineretului olandez, la care au participat 200 persoane din toate regiunile țării. Participanții la congres au discutat problema înarmării Germaniei occidentale și au hotărît să desfășoare pe larg lupta împotriva acordurilor de la Paris, Congresul a făcut de asemenea bi-

lanțul activității uniunii pe ultimii doi ani.

Delegații la congres au salutat cu căldură cuvîntarea rostită de Pau de Groot, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda, care a chemat tineretul să intensifice lupta împotriva reinarmării Germaniei occidentale și a urat scris în lupta pentru unitatea întregului tineret olandez.

Convorbire telefonică între Eisenhower și Dulles